

Chỉ tại con đường mới mở...?

Nhà ông Hoạch và nhà bà Láng nằm sát vách, ngăn nhau bằng một hàng rào tre nửa cũ. Gia cảnh hai bên tương đồng nên thân nhau. Hai nhà đều có cổng trước nhà, nhưng lâu nay làng xóm láng giềng tắt lửa, tối đèn nên một mảnh rào đã được gỡ ra để hai nhà đi cho tiện.

Gần đây, xã mới mở con đường nhựa nằm bên hông nhà ông Hoạch. Do con đường thôn chạy ngoằn ngoèo nên nhiều nhà trong làng cách đường mới không xa nhưng phải đi vòng vèo thì mới ra được đường nhựa. Thế là cái sân và miếng rào thủng của nhà ông Hoạch và bà Láng trở thành đường tắt của nhiều người.

Thấy nhà gần đường nên gia đình ông Hoạch mở một cái quán nhỏ bán vài thứ hàng vặt. Vì chợ xa nên người trong làng có việc cần mua những thứ vật vãnh đều qua sân nhà bà Láng để mua hàng của ông Hoạch. Cũng từ đó nhà ông Hoạch ngoài thu nhập từ ruộng như nhà bà Láng, thêm cái quán hàng xén nên thu nhập cũng khá.

Nhưng, cũng từ ngày ấy ông Hoạch thấy bà Láng có gì đấy khang khác nhưng không tiện hỏi đành thôi. Có vài tiếng lèo xèo quanh tai ông như bà Láng nói nhà ông thế này, nhà ông thế kia ông chỉ cười cho là mọi người đặt điều vì gia đình hai bên thân nhau là thế mà. Nhưng rồi một hôm ngủ dậy ông thấy miếng rào hỏng mà mọi người vẫn đi nhờ được vá kín.

Bà Láng cũng chẳng cần úp mở gì nữa mà nói toẹt: “Ai bảo nhà nó gặp may. Thu nhập tự dưng nhiều hơn mà miếng đất cũng tự dưng có giá...”. Ông Hoạch đã hiểu vì sao miếng rào được vá lại, và thái độ khó coi gần đây của bà bạn láng giềng. Từ giờ người làng mất đi một lối tắt là một lẽ, nhưng gia đình ông Hoạch cũng mất đi nguồn thu nhập. Chẳng ai nói ra nhưng sự rạn nứt tình xóm giềng là thấy ngay được. Tất nhiên từ đó, hai nhà chẳng ai thèm nhìn mặt nhau và người làng mỗi khi nhìn thấy bà Láng ai cũng có vẻ muốn tránh mặt.

Thanh Tâm